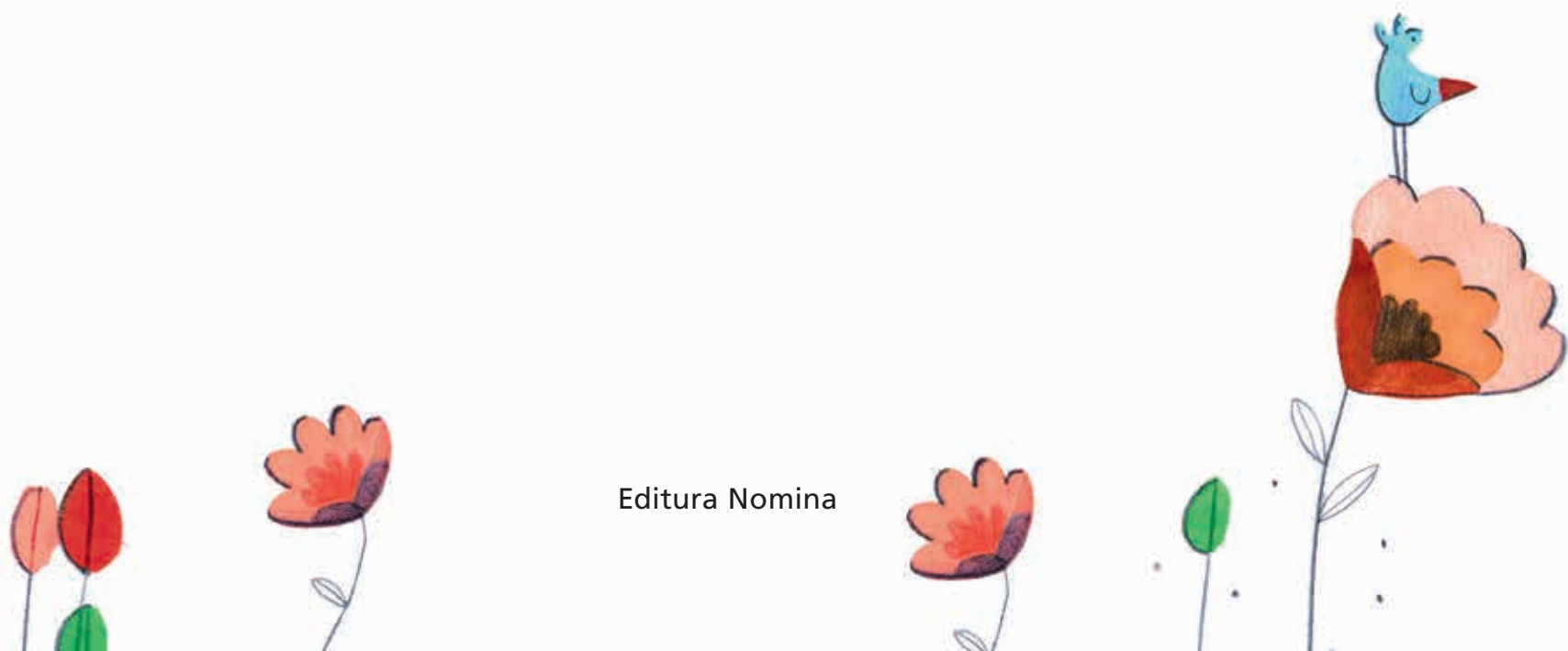

Printesa Șoricică

France Quatromme
Violaine Costa

Traducere de Ramona Miza

Editura Nomina

Trăiau odată un rege și o regină care iubeau nespus copiii. Erau atât de triști că nu aveau un copil al lor, încât se gândeau la asta zi și noapte: când mâncau, când dădeau porunci supușilor, chiar și când mergeau să călărească. Ca s-o înveselească pe regină, regele îi cânta uneori mici cântecele inventate chiar de el:

*De-ar avea dinți de șoricel, eu tot l-aș iubi,
Chiar și cu părul alb de-ar fi!*

Adesea, regina intra în joc și continua versurile:

*L-as iubi și de-ar avea piciorușe păroase,
Și de-ar avea mustăți groase!*

Regele nu se oprea din cântat:

*I-aș iubi ochii micuți,
I-aș iubi codița lungă...*

Fericiți, regele și regina își continuară cântecul toată după-amiaza și se întorseră la palat după apusul soarelui.

La întoarcere, regina văzu
o șoricică albă, care stătea
liniștită pe tronul regelui.

De bucurie, regina scoase un țipăt
ascuțit, iar străjerul se repezi
să ia animăluțul și să-l arunce afară.
Regina interveni și luă șoricica în
palme:
— Ce drăguță e! spuse ea și imediat
o ascunse în manșetă.

